

УДК 65-05:614.8.084

ДЕЯКІ АСПЕКТИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ БЕЗПЕКИ ПАСАЖИРСЬКИХ ПЕРЕВЕЗЕНЬ АВТОМОБІЛЬНИМ ТРАНСПОРТОМ В АГРАРНОМУ СЕКТОРІ

Кузьмін Д.В., к.ю.н., викладач

(Класичний фаховий коледж Сумського державного університету)

Роль аграрного сектору України у вітчизняних економічних та господарських відносинах є ключовою. Одними із пріоритетів національної безпеки країни є питання доступності послуг перевезення транспортом для громадян держави.

Важливість питання доступності до транспортної системи усіх громадян України знайшло своє відображення у Конституції України. Згідно статті 33 Конституції України держава у декларативній формі надає гарантії свободи пересування. Враховуючи означену норму, публічне управління транспортною галуззю базується на загальнодоступності послуг із перевезення для людей, що перебувають на території України. Проблемність реалізації конституційних гарантій із боку держави особливо актуальна для людей, які працюють в аграрному секторі країни.

Враховуючи специфіку аграрної галузі, більшість підприємств аграрного сектору економіки розміщені у сільській місцевості. Доступність цих територій інколи пов'язана із цілим рядом проблем. Відмітимо невисокий рівень інтенсивності пасажирських транспортних перевезень, логістичні складності доступу до деяких віддалених локальних регіонів, низька чисельність місцевого населення сільських регіонів, що часто є причиною нерентабельності пасажирських перевезень пасажирів для перевізників. Означені проблемні питання впливають і на розподілення коштів із державного та місцевих бюджетів на розвиток, ремонт та утримання транспортної інфраструктури.

Природно, що зменшення витрат на інфраструктуру, парк транспорту, освіти, підготовку та перепідготовку кадрів ведуть до погіршення результатів, пов'язаних із безпекою пасажирських перевезень на автомобільному транспорті.

Необхідно відмітити, що основним транспортом для жителів сільських регіонів, які задіяні в аграрному секторі, є переважно автомобільний транспорт. Саме тому роль безпеки пасажирських перевезень автомобільним транспортом стає все більш актуальною.

Дослідження та наукові пропозиції по вдосконаленню механізму, форм та методів забезпечення безпеки пасажирським транспортом стають все більш важливими.

Результатом даних досліджень повинні стати практичні рекомендації для органів публічного управління та місцевого самоврядування, що повинно вплинути на зменшення чисельності дорожньо-транспортних аварій.

Результатом такої діяльності стане зменшення смертей, травматизму та матеріальних втрат.

Означені пункти вказують на перспективність та необхідність сучасних досліджень із врахуванням новітніх технологій та передового світового досвіду адміністративно-правового механізму забезпечення безпеки пасажирських перевезень автомобільним транспортом в аграрному секторі.

Зрозуміло, що у першу чергу на аналіз розвитку особливості механізму забезпечення безпеки пасажирських перевезень автомобільним транспортом впливають процеси, пов'язані із технічними особливостями галузі, наявності транспортної інфраструктури, критеріїв дозвільної системи допуску водіїв до керування автотранспортним засобом.

У ХХІ столітті на забезпечення безпеки все більше впливають сучасні технології, наявність нових автотранспортних засобів та технологій, програм та технічних аналітичних датчиків, які створюють умови для все більш безпечного, якісного та комфортного перевезення пасажирів.

Автомобільний транспорт стає більш екологічними, що здійснює вплив на загальний стан автомобільної галузі, її безпечності для жителів країни. Інноваційні процеси та технології у автомобільній галузі ставлять перед державою першочергові задачі розвитку нових інфраструктурних проектів, основою яких стає ідея безпечної транспортної системи України для водіїв, пасажирів та осіб, які пересуваються пішки.

Враховуючи вищезначені фактори, при організації пасажирських перевезень є важливим розуміння ролі забезпечення безпеки законодавцем, який враховує необхідність введення нових вимог при розробці їм нових правил, стандартів та норм, при розробці яких повинно бути розуміння, що автотранспортна безпека це не тільки обов'язки та відповідальність перевізника і водія автотранспортного засобу, а і поєднання технічних можливостей сучасного машинобудування, розвитку транспортної інфраструктури та високої правової культури громадян.

Сам механізм активно пов'язаний із діяльністю та взаємодією людей, що і зумовлює необхідність його правового регулювання.

У такому ракурсі роль публічного управління органів державної влади і органів місцевого самоврядування та їх посадових осіб бажано розглянути, як визначену завданнями і направлену роботу на соціальне регулювання автотранспортною галуззю.

На регулятора покладаються задачі по функціонуванню публічного управління на основі норм, які відповідають сучасному технічному розвитку автотранспортної галузі.

Сам механізм соціального регулювання можна уявити у вигляді сукупності: створення і розвитку системи управління (прийомів і заходів забезпечення ефективної організації і функціонування системи управління), наявності норм, які відповідають вимогам технічного прогресу, та соціального характеру правовідносин у державі [1, с. 6].

На сучасному етапі розвитку юридичної науки дослідники транспортного права все активніше звертаються до терміну «механізм правового впливу».

Науковці при понятійному аналізі терміну базуються на ідеях того, що до шляхів та форм механізму правового впливу можуть відноситися заборони на вчинення певних дій, компетенції органів управління та взаємозв'язок між учасниками суспільних відносин у вигляді правовідносин [2, с. 51].

В.К. Колпаков визначає механізм забезпечення правового режиму як частину режиму законності, що містить у собі: а) організаційно-структурні формування; б) організаційно-правові методи [3, с. 661].

С.С. Алексєєв вважає, що механізм правового регулювання – це сукупність юридичних засобів, за допомогою яких забезпечується правовий вплив на суспільні відносини [4, с. 661].

Регуляторні функції публічного управління здійснюється за допомогою правових засобів, у тому числі і правове регулювання безпеки автотранспортної галузі забезпечується на основі норм права, які обов'язкові до виконання всіма суб'єктами, усіх форм власності, які задіяні у автотранспортному перевезенні пасажирів.

Теоретичні підходи адміністративного права базуються на тому, що до способів правового регулювання відносять зобов'язання, заборони та дозволи [5, с. 127].

Детальний аналіз реалізації державної політики, стратегій та програм, направлених на забезпечення безпеки пасажирських перевезень, вказує на результативність комплексного застосування заходів зі сторони суб'єктів управління, застосування ними зобов'язань, заборон та дозволів.

Фактично зазначені способи правового регулювання є складовими механізму правового регулювання, вони є комплексним явищем, яке включає норми та інститути права, узгоджені дії органів публічного управління, які здійснюють регулювання суспільних відносин, пов'язаних із безпекою пасажирських перевезень в аграрному секторі.

Підбиваючи підсумок визначимо, що під поняттям “адміністративно-правовий механізм забезпечення безпеки пасажирських перевезень автомобільним транспортом в аграрному секторі” слід розуміти цілеспрямовану управлінську роботу органів публічного управління та їх посадових осіб по забезпеченню безпеки пасажирських перевезень.

Список використаних джерел

1. Сапожников Р. А. Основы технической кибернетики / Р. А. Сапожников. – М. : Высшая школа, 1970. – 464 с.
2. Александров М. Г. Сущность социалистического государства и права / М. Г. Александров. – М. : Знание, 1969. – 128 с.
3. Колпаков В. К. Адміністративне право України : підручник / В. К. Колпаков. – К. : Юрінком Інтер, 1999. – 736 с.
4. Алексєєв С. С. Механизм правового регулирования в социалистическом государстве / С. С. Алексєєв. – М. : Юрид. лит., 1966. – 187 с.
5. Алексєєв С. С. Механизм правового регулирования в социалистическом государстве / С. С. Алексєєв. – М. : Юрид. лит., 1966. – 187 с.